

ಗುಡ್‌ಡ ಮೇಲೆ ಚಿಕ್ಕ ಗುಡಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ಭೂಮಿಕಾ.

ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿತಿದ್ದು ನೇರವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಹಾಗೆ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ, ಅಂತಹ ಉಪಯೋಗ ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಅಪ್ರಸ್ತುತವಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಇದೆ. ಅಂದರೆ, ಕಲಿತ ಮಾಹಿತಿ ಎಲ್ಲವೂ ಬೇಗನೆ ನಗಣ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತಿದ್ದು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಪ್ರಸ್ತುತ. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿತಿದ್ದು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅಪ್ರಸ್ತುತ. ಇದೇನೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ದೋಷವಲ್ಲ. ಮಾಹಿತಿಯು ಲಕ್ಷಣವೇ ಇದು.

ಹಾಗಾದರೆ, ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಉಪಯೋಗವೇನು ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಮುಂದಿನ ಹಂತದ ಕಲಿಕೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಕ್ರಮತೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ಕಲಿಸಿಕೊಡುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದು. ಅಂದರೆ, ಕಲಿಯಲು ಬೇಕಾದ ಕಲಿಕೆ ಅಥವಾ

ಮೆಟಾಲರ್ಜಿಂಗ್ ಎನ್ನಬಹುದಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಮಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಕೇವಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕಲಿತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಕಲಿಯಲು ಕಲಿತಿರುತ್ತಾನೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಎನ್ನುವ ಪದದಲ್ಲೇ ಈ ಅರ್ಥ ಅಡಗಿದೆ. ತನಗೆ ಹೊಸದಂದು ತೋರುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಗೊತ್ತಿರುವುದೆಷ್ಟು? ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿರುವುದೆಷ್ಟು? ಈ ಹೊಸ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು? ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ಹಿಡಿಯಬಹುದು? ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು? ಇದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಚಾರಿಕವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ಏನು? ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ಏನು? ಇಂತಹ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಅನುಭವವಿರುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ, ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇಂತಹ ಅನುಭವವನ್ನು ಕಲಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ವಾಚ್ಯವಾದ ಅನುಭವವಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ಸೂಚ್ಯವಾದದ್ದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ